No. 1087 Zaterdag 22 October 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 21 October.

DE VRIJDENKERS TE ROME.

De mannen der „vrije gedachte" zijn dit jaar te Rome bijeengekomen, om hun vrije gedachten te wisselen. En voor den openingsdag hadden ze gekozen den 20n. Sept. Dat waren twee vliegen in één klap. Vooreerst kwamen zij met hun vrije gedachten rechtstreeks het Vaticaan bestoken, het bolwerk van de „verknechting des geestes", en den Stedehouder van den Christus beduiden, dat de vrijdenkerij bloeit en de Kerk haar langsten tijd heeft gehad; en tweedens kwamen zij een soort van zegel hechten aan de overweldiging van Rome door de piëmonteesche troepen op den doemwaardigen 20n Sept. 1870. Gaarne zouden zij dit hebben gedaan in het openbaar, maar de italiaansche Regeering, blijkbaar begrijpend, dat het dan niet bij vrije gedachten zou blijven, dat ook vrije, al te vrije daden waren te duchten, verbood meetings in de open lucht.

De vergaderde kopstukken der vrije gedachte, onder welke ook onze anarchistische vrijdenker Domela Nieuwenhuis, moesten dus hun uitgesproken gedachten opsluiten tusschen vier muren; maar wat nood, geen vrije gedachten worden door steenen wanden tegengehouden, ze dringen er doorheen, de heele wereld door, en slaan in als de bliksem, vernielen en vergruizen alles wat zij op haar weg aan dogmaas en verouderde levens beschouwingen ontmoeten. O, de grijsaard van het Vatikaan, de Paus, het hoofd der eeuwenoude Kerk, die steeds de „vrije gedachte" in het dwangjuk van het dogma perste, hij zou beven, bij het hooren van het doodvonnis, door de vertegenwoordigers der internationale vrijdenkerij — of is bijgeval juister: internationale vertegenwoordigers der vrijdenkerij? — tegen de Kerk geveld.

De dwazen! Hetzij ze op duizend mijlen afstands, óf in de schaduw van het Vaticaan oreeren en schetteren en blazen, — de Paus moge dit laatste ten hoogste betreuren, als een daad van bijzonderen hoon, der katholieke Kerk, in het middelpunt van haar werkkring, aangedaan, hij blijft er kalm bij, onschokbaar overtuigd, dat de belofte, door Christus vóór ruim negentien eeuwen aan Zijne goddelijke Stichting gedaan en duizendmalen door de wereldgebeurtenissen bekrachtigd, ook niet zal worden te schande gemaakt door de mannen der „vrije gedachte". Alles is vergankelijk, alles stort in puin, en de schedels, waarin thans plannen broeden, om de wereld te hervormen naar een nieuw heidensch model, ze zullen weldra grijnzende doodskoppen zijn, hol en ledig, vrij van alle gedachte. De Kerk alléén vergaat niet; altijd verdrukt, zal Zij altijd triomfeeren, haar vijanden begraven, tot den jongsten dag.

Meestal overigens verslinden die vijanden elkander. Zoo ook hier weder. Waar het geldt den haat tegen de katholieke Kerk en allen geopenbaarden godsdienst, het huldigen van den individueelen geest als hoogsten rechter over vraagstukken van geloof, daar bestaat een treffende eensgezindheid, zoodat men waarlijk denken zou aan een ongeloof...... op gezag, maar daarbuiten werkt de vrije gedachte in zoo verschillende richting, dat botsing tusschen de verschillende vrijheden onmogelijk kan uitblijven. Ze is dan ook niet uitgebleven. Het is in het Congres zóó vrij toegegaan, dat de president te midden van den hevigsten strijd en de grootste verwarring aan den haal ging, daar het hem onmogelijk bleek door zijn presidenteelen dwang al die uit den band gesprongen vrijheden weder rustig te doen samengaan.

Zoolang zoogenaamde aardigheden werden gedebiteerd: als de betuiging van vreugde, wijl men vergaderde „in het vroegere klooster der Jesuiëten, waar men gewetens *fabriceerde*" (hoe geestig!), of door zekere mevrouw Balabanof, blijkbaar een Russische, lasterrijk werd beweerd, dat de Kerk den slavenhandel in de hand werkt — men behoeft slechts den naam van kardinaal Lavigerie z. g. te noemen, om der leugenares haar wapen uit de hand te slaan! —, zoolang de Kerk, de Paus en de christelijke missiën slechts de inzet waren, ging alles goed; maar toen het revolutionaire element in de vergadering zijn vrije gedachten ontwikkelde, liep de boel in het honderd.

Toen na een voorstel van den belgischen afgevaardigde Lorand, om aan de fransche Regeering een nota van gelukwensching te richten, wegens haar strijd voor de scheiding van Kerk en Staat, de fransche socialist Robin verklaarde, dat den vrijdenkers de Staat zoowel als de Kerk een gruwel is en derhalve beiden dienen afgeschaft, ontstond al eenige gisting tusschen de vrijdenkers niet-socialisten en de vrijdenkerssocialisten. Nu de socialist, Armand, van Lyon, daarop betoogde dat op de vrijmaking van den godsdienst moest volgen de bevrijding uit de dienstbaarheid aan het kapitalisme, kwamen de poppen voorgoed aan het dansen, terwijl een motie van den franschen socialist Allemane, uitsprekende de solidariteit van het geheele, door het kapitaal verdrukte proletariaat, een babylonische verwarring van vrije gedachten teweegbracht, die den wanhopigen voorzitter op den loop deed gaan......

Inderdaad, waar de mannen der „vrije gedachte" aldus een beeld te aanschouwen geven van den verwilderden zedelijken toestand, waarin de maatschappij zou verzinken, zoo de eeredienst der vrije gedachte, los van alle leidende hoogere beginselen, een algemeene werd, maken zij het zeker voor ieder, die niet vrij heet te denken, tastbaar duidelijk, dat de godin der Rede, zoodra haar vereerders samenkomen, om voor haar wierook te branden, hen leelijk in den steek laat.

Vermoedelijk zal van nu af de vrijdenkende niet-socialistische wereld de vrijdenkende socialistische — en omgekeerd deze gene — in den ban doen en uitsluiten; maar waar blijft men dan met het modern-heidensche stelsel, dat 's menschen gedachte vrij, geheel vrij moet wezen, — en dat nog wel bij de ontkenning van 's menschen vrijen wil?! Of moet de vrije gedachte zich beperken tot het gebied van het leerstellig geloof?

INVLOED VAN NEDERLAND OP JAPAN.

III.

De Amerikaansche commodore Perry stoomde, trots de verbodsbepalingen, en zoo noodig tot tegenweer in staat, de baai van Jokohama door, om in de baai van Jeddo te ankeren en daar een brief aan te bieden van den President der Vreenigde Staten. De brief werd na lang onderhandelen aangenomen, maar meer kon Perry niet verkrijgen, dan de toestemming, dat hij het volgend jaar antwoord kon halen. Perry deed daarbij mededeeling, dat hij dan met een sterker scheepsmacht zou komen.

Feuilleton.

St. Eustatiaansche Ditjes en Datjes.

Als Ditjes-en-Datjesman zou 't mij heusch kunnen spijten, dat de orkaantijd dit jaar z'n naam zoo'n oneer heeft aangedaan. Want wat al materie blaast zoo'n orkaan je nu stof- en copiezoekende sufgedachte hersens in. Dan geen zabbelen op je pen, geen schuin naar boven in het vacuum staroogen, geen pein zend op en neer gevinger door je haarbos, neen dan niets van dat alles. Heb je zoo'n ontzettend natuurdrama kortelings bijgewoond, dan voel je je geladen als 'n onderzeesche mijn, de minste schok, de minste emotie is genoeg om de ideeën, die zich onder je tot barstens toe gevulden schedel hebben opgehoopt, als 'n tornado van schokkende realiteiten de wereld in te slingeren. Dan slaat je pen 'n wereldrecord, vliegt met 'n automobielvaart over het papier. O ja, dan zou ik in drie bedrijven zoo'n orkaandrama ten tooneele voeren, b v. zoo iets:

Eerste Bedrijf. De immer azuren Statiaansche hemel begint te betrekken. Wolken bruinig-grijszwart lijnmeelpapachtig, vliegen langs het zwerk. Zee roerig, hol, golven intens zwart, witgekuifd. Menschen op den diff veelbeteekenend hoofdschuddend naar lucht en zee starend. Aan de bay ook menschen met gezeewaterde baadjes, rukkende aan lange touwen onder onlogisch kabaal, booten op land zeulende. En immer daalt de barometer en laat het stadig verticaal omlaag krassend pennetje van de barograaf ons zijn waarschuwend „pas op, o menschenkind" hooren. Vlaggenstokken worden gestreken. Eerst die van het fort, dat is 'n omen, 'n soort van Marconi-telegram, 'n sauve qui peut-sein. Timmerlui met gewichtige gezichten, tot de tanden gewapend, bieden overal hun onschatbare diensten. Hamerslagen klinken alomme; men gaat zich levend begraven, men spijkert zich in ten behoud van het veege lijf. Huizen van meer stormresistentie zijn opgevuld met arme stakkers, die 'n zwaar hoofd hebben in de hechtheid van hun gelapte stulpjes.

Krotten worden gestut met palen, men barricadeert zich, als bij het aanbinden van 'n wanhopigen strijd.

Tweede bedrijf. De regen begint als bij 'n zondvloed neer te stroomen. Daar steekt op eens de wind in het zuiden op, heviger en heviger met loeiende vlagen, daar komt de vijand aangedonderd. Arm volk! Arm St. Eustatius!

Een cavalerie-charge van 'n regiment kurassiers, die in razenden galop aan komen stormen is niets in vergelijking van de woeste krachten van deez' ontzettende windstooten. Dat bespringt en bonst en beukt en rammeit met ongetemde kracht op alles wat weerstand bieden durft. En wee den arme, die te veel dorst bouwen op de povere binten van zijn schamel woninkje; in minder dan geen tijd is zijn huisje weggevaagd en misschien zal men den volgenden morgen zijn lijk weervinden, doorweekt, verpletterd onder de puinen van zijn hut, waarin hij zoovele jaren manmoedig „the struggle for life" gestreden heeft. En na 'n korte tusschenpooze van verraderlijke doodsche stilte, daar komt de orkaan weer aangeloeid, nu uit 'n anderen hoek. Eeuwenoude boomen worden ontworteld, als 'n veertje opgenomen en meters ver met domme titanen kracht in den grond gebeukt. Huizen omvergeworpen, bebouwde velden, arbeid van maandenlang, verwoest, geheele bosschen ontworteld, misschien menschen verwond, verminkt, gedood, ziedaar de heldendaden van 'n orkaan.

En zoo woedt het tempeest voort, niets sparend, niets ontziend, geheel 'n nacht, 'n nacht van ellende, 'n nacht van vreeze en angst, 'n nacht van zich-zelf-klein-gevoelen, 'n nacht om nooit te vergeten.

Derde Bedrijf. Daar flitst 'n bliksemstraal, daar ratelt 'n donderslag, het gevaar is geweken, de orkaan heeft uit. Nu spoedt zich de arme bevolking naar buiten om te zien wat van hun eigendom is overgebleven.

Waar is hun huisje? Weggevaagd, verdwenen; slechts wat hout en shingles en gebroken huisraad is alles wat hun rest.

Waar hun kuddeke geiten? Gedood, verpletterd door dien neergeploften boom.

Waar hun met zooveel zorg bewerkt lapje grond? Een vormlooze massa modder.

Arme bevolking! Arm St. Eustatius!

Nu Amigoe-lezer, ik vraag u in gemoede: zou van dat schemaatje nu niks te maken zijn, en komt 't u niet excusabile voor, dat 't mij wel 'n beetje (hoe onmenschelijk ook) spijt niet in de gelegenheid te kun-

Nog hetzelfde jaar verschenen 4 Russische schepen voor Nagasaki met brieven voor den Shogun. Bij die beweging. om de poorten van Japan te openen, werd de aanraking met de Nederlanders meer en meer gezocht, blijkbaar om hier raad in te winnen. De Nederlandsche vertegenwoordiger op Decima, Mr. Donker Curtius, oefende daardoor namens onze Regeering veel invloed op de meening in Japan ten opziehte der beweging van het buitenland.

Amerika wist in 1854 reeds een voorloopig tractaat van vriendschap met Japan tot stand te brengen, volgens hetwelk de Amerikanen niet zouden onderworpen zijn aan de beperkingen, welke de Nederlanders en de Chineezen zich moesten laten welgevallen: zij zouden zich vrij mogen bewegen binnen den afstand van 7 japansche mijlen om een aangegeven punt. Voor het eerst sedert twee eeuwen, had hierbij de Japansche regeering zich laten dwingen met een vreemde mogendheid een traktaat te sluiten en vriendschap betoond aan een andere natie, dan de Nederlandsche. Nu was de baan geopend. Nog in 1855 wist ook Engeland, in 1855 ook Rusland een traktaat met Japan tot stand te brengen, en in 1854 bezocht een Ned. oorlogsschip onder den kap.-luitenant Fabius de havens van Nagasaki. Hokadate en Simoda, waardoor Nederland zonder traktaat dezelfde vrijheden verkreeg als Amerika had bedongen. Het Nederlandsche oorlogsschip werd door aanzienlijken in Japan in oogenschouw genomen; er werden inlichtingen bij de Nederlanders ingewonnen omtrent het vormen van een moderne Japansche vloot, omtrent de kosten van stoomschepen enz.

Eindelijk kwam Japan met de Nederlanders tot een vergelijk, waarbij bepaald werd, dat twee stoomschepen in Nederland voor Japan zouden op stapel gezet worden, dat een Nederlandsch marine-détachement op Decima zou komen, om Japansch personeel te onderwijzen, en vervolgens bood Z. M. Koning Willem III het oorlogsstoomschip de Soembing aan als geschenk, in afwachting dat de bestelde schepen gereed zouden zijn.

Door het optreden van het Nederlandsch marine-détachement werd er geregeld onderwijs gegeven in onderscheidene vakken, op de marine betrekking hebbende. De leerlingen werden meest te Jeddo door de regeering aangewezen, en welke moeielijkheden er ook bestonden in het onderwijs, wat de taal betreft, toch waren de vorderingen zoodanig, dat na een jaar de *Soembing* die omgedoopt werd in *Kwankomar*, uitsluitend bemand met Japansche officieren en schepelingen, van Nagasaki naar Jeddo vertrok, een tocht die, hoezeer ook gewaagd, toch goed afliep. Te Jeddo werd na aankomst der volleerde officieren een school voor de Nederlandsche taal en een voor de marine opgericht, zonder Nederlandsche onderwijzers. Ook kwam daar een infanterie-regiment tot stand onder leiding van oud-leerlingen van het marinedétachement.

Zoo breidde zich de Westersche wetenschap uit in Japan en voor een groot gedeelte onder den invloed van Nederland. Een nieuw marinedétachement kwam aan om het vroegere af te lossen, met een der in Nederland vervaardigde stoomschepen der Japansche regeering. Japan erkende ten zeerste wat door de Nederlanders voor dit rijk werd verricht. Nadat uit Nederland de noodige stoomwerktuigen ontvangen waren, werd een volledige reparatie- en constuctiewinkel nabij Nagasaki opgericht. Een drukkerij met snelpers kwam in werking, steenbakkerijen verrezen, onderscheidene fabrieken ontstonden er volkomen in den geest van het Westen.

In Maart 1859 werd door de Japansche regeering geheel onverwacht een einde gemaakt aan het onderwijs van het Nederlandsch marinedétachement. Alle leerlingen werden als voldoende geoefend verklaard en naar Jeddo opgeroepen, en de leeraren zouden allengs moeten vertrekken. De maatregel was een gevolg van een reactionnaire beweging in de staatkunde van Japan.

In de jaren 1858 en 59 toch was er een bres geschoten in de afsluiting, die het Japansche rijk van de buitenwereld scheidde, door de traktaten met vreemde mogendheden gesloten, waarbij onderscheidenen havens voor den internationalen handel werden opengesteld. Amerika, Engeland, Frankrijk, Nederland en Rusland werden door traktaten met Japan in verbinding gebracht, en de contracteerende mogendheden zouden hun belangen in Japan door officieele vertegenwoordigers mogen behartigen. De onderhandelingen over die traktaten waren meest in de Nederlandsche taal geschied, zoodat de Nederlandsche commissaris groote diensten bewees bij het sluiten der traktaten.

Ingezonden Mededeelingen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Gouden medaille.

Verleden zaterdag had op het plein van Pietermaai de plechtige uitreiking plaats der gouden medaille voor 25jarigen dienst aan den bekwamen en algemeen geachten Directeur-kapelmeester van de militaire kapel. Met een enkel woord maakten wij daarvan reeds melding in ons vorig nummer.

Onder toepasselijke toespraak van den Kapitein. waarin deze hem vooral huldigde als stipt militair en onder de blijde tonen der muziek werd het eereteeken den Jubilaris op de borst gehecht.

Hierbij bleef het echter niet. Ook de officieren wilden het hunne bijdragen tot huldiging van een man, die met zooveel toewijding zijne taak vervult; zij boden hem een fraai geschenk aan bestaande in een pièce de milieu. Hierbij huldigde de Kapitein hem vooral als musicus, die zich zelf gevormd had tot eene hoogte, die men op Curaçao onbereikbaar zou meenen. Eveneens ontving de Heer BOSKALJON van de *Banda „Orfeo"* een cadeau, als ook van de Sociedad „O" waaraan hij les gaf, zoodat deze dag voor hem geworden is een dag van blijde herinneringen.

Wij sluiten ons van harte aan bij al de heil en gelukwenschen op dien dag den ijverigen kapelmeester gebracht en hopen, dat hij nog jaren lang den dirigeerstok moge blijven hanteeren, tot bloei zijner kapel, voldoening zijner Oversten en uitspanning der Curaçaosche bevolking.

Op reis.

Naar wij vernemen, zal de Eerw. Mère M. THÉONILLE, overste van het Pensionaat Welgelegen, den 19den Oct. de terugreis naar Curaçao aanvaarden, om 19 Nov. hier aan te komen.

Jubilé.

Woensdag vierden in stillen eenvoud twee Eerw. Soeurs het zilveren Jubilé hunner toewijding aan God. 't Is de Eerw. Soeur M. DÉNISE, de algemeen geachte onderwijzeres aan het St. Martinus-gesticht alhier, en de Eerw. Soeur M. MARTELINE in het Pensionaat Welgelegen.

Wij wenschen de Jubilaressen geluk en hopen, dat zij in haar gezegenden werkkring haar gouden jubilé mogen bereiken.

Automatische machinen.

Wij ontvingen van de Heeren ACRICH en GATTEGNO eene aankondiging, dat zij in de Breede Straat eene Tentoonstelling hebben geopend van verschillende automatische machinen. De toegang kost slechts 12½ ct. Wij deelen de geheele lijst der wonderheden, die er te zien zijn niet mede, gelijk andere bladen zulks deden. Die manier van adverteeren komt ons te goedkoop voor. Wij werken die liever niet in de hand.

De Koning van Saksen gestorven.

De telegraaf meldde Dinsdag den dood van koning George van Saksen, die twee jaren geleden zijn kinderloos overleden broeder Albert als Koning van Saksen opvolgde. Hij was geboren te Pilnitz den 8sten Aug. 1832 (niet 1822, zooals het *Diario del Comercio* meldde) en bereikte dus den leeftijd van 72 jaren. Hij wordt opgevolgd door zijn zoon Friedrich August, den ongelukkigen kroonprins, die verleden jaar op zoo droevige wijze zijne vrouw verloor. Deze prinses vergat zich zooverre, dat zij er met een Belgisch onderwijzer

---

nen zijn, zulk 'n stof te mogen verwerken? Een dichter (z'n naam ben ik vergeten) bezingt ergens in 'n gloeiend poëma „de vrijheid" en die vrijheid noemt ie:

„bandeloozer dan d' orkaan,
„die uit zijn kerker losgelaten,
„'n halve wereld doet vergaan."

Dat is nou natuurlijk weer overdreven, want 'n orkaan doet, zoo maar niet wat ie wil, is niet bandeloos, zoo'n sinjeur zit ook nooit achter slot en grendel, en de allerergste orkaan nog nooit 'n duizendst partje van onzen aardbol, laat staan, 'n halve wereld doen vergaan. Maar ik wil met die aanhaling alleen maar zeggen, dat als menschen (dichters zijn ook menschen) iets heel erg verschrikkelijks willen duidelijk maken, ze dikwijls een West-Indisch of beter Bovenwindsch orkaantje als achtergrond, als punt van vergelijking nemen zooals die mijnheer hierboven; dus, concludeer ik, moet zoo'n natuurverschijnsel wel 'n verschrikkelijk iets zijn.

En dat is 't.

* *
*

Heeft 't in deez' afgeloopen maanden niet georkaand, des te meer heeft toen 't hemelwater onzen vulcanischen boden gedrenkt. Eventjes 'n klein regenvalstaatje: Verleden jaar viel er in Aug. en Sept. respect. 81¼ en 98 m. M., nu in diezelfde maanden 228 en 217. Dat is, dunkt mij, nog al 'n verschil. Groen is nu de rots, die men weleer de Gouden placht te noemen. Dat is de zegen, die ons die regens gebracht hebben; maar diezelfde zegenaanbrengende waterstralen hebben ons ook 'n heirleger van kwelgeesten cadeau gedaan, ik bedoel *vliegen*.

Van die vliegenplaag kunt ge daar in Curaçao heel gewoon geen flauw begrip vormen; 't is eenvoudig dikwijls om gek te worden. De brutaalste rakkers van de wereld zijn 't, het straatjongens, ze storen zich aan niks. En denk nu niet, dat ik overdrijf, als ik beweer, dat de vliegenbevolking alleen in ons stadje, millioenen en millioenen bedraagt. Zoo gauw als je 's morgens maar eventjes je neus buiten je klamboe steekt, daar komen ze aangerukt de ellendelingen. En van dat oogenblik totdat 's avonds het zonnetje bij Saba in zee wegduikt, heb je geen rust. Praat me nu niet van vliegenpapier en vliegenstolpen, je vangt er honderd, en duizend komen hun vermoorde broeders wreken; — van 'n sigaar rooken, ze zitten onbeschaamd triomfantelijk op je sigaar hun spillebeenen over mekaar te strijken; — van een houtvuurtje in huis, 't doet je zelf 't water uit je oogen loopen en maakt hun steken nog venijniger, hun vieze pooten nog kleveriger.

Houd in Godsnaam als 'n fatsoenlijk mensch je hand voor je mond als je geeuwt, zoo niet, 'n bataljon vliegen exerceert met den looppas je keelgat binnen.

O, die kwelduivels! Ze kruipen in je neus, in je ooren en vooral voor je mond- en ooghoekies schijnen ze 'n bijzonderen voorliefde te hebben. Ze verwarren, nestelen zich in je trots — je snor of favorietjes — ze kuieren ongegeneerd je mouw binnen, en verkneuteren zich van pret, als zij de tunnel veilig gepasseerd, in je okselholte met elkaar 'n beetje krijgertje kunnen spelen. Laat 't portret van dierbaren vrind of maag geen oogenblik onbedekt, zoo niet, in minder dan geen tijd zijn die beminde, bekende gelaatstrekken onkenbaar, door de pokken geschonden, mogen zij ook al ontelbare malen gevaccineerd zijn. Maar vooral is nu hier 't eten en drinken 'n ramp. Zet 'n jochie bij je, heel dicht bij je, die maar aldoor staat te waaien, anders eet je vliegensoep, en in plaats van witte—, krentenbrood, en anders heeft je glaasie water of koppie thee, dan heel spoedig iets weg van het Amsterdamsch aquarium.

Voor lui die aan *te* veel appetijt laboreeren is 't hier nu 'n ideaal van 'n Kurort. Geloof mij, daar zijn hier menschen geweest die gewoon weg met geheel hun familie onder 'n muskietennet kropen, als ze gingen tafelen. Wel practisch, maar 'n beetje omslachtig. 'n Ander zon vol wraaklust op 'n verdelgingsmiddel en hij vond wat, Eerst de tafel met wat suiker en kruit bestrooid. Legioenen van vliegen streken neer en vergastten zich aan dien dat heerlijk festijn. Maar......

'n vlammetje en 'n knal!
„Ad patres waren ze allemaôl"

Allemaôl? Nou ja, allemaôl niet, maar toch 'n respectabel getalletje. Maar dacht ge nu heusch dat dit paardenmiddel iets gaf? Wel neen, de lijklucht scheen 'n bijzondere attractie voor hun nog levende broeders te hebben, met nog dichtere drommen kwamen ze binnengewiekt, iets van de hardnekkigheid van de „Jap's" voor Port Arthur schijnt ze te bezielen.

'n Tijdje geleden las ik van insectensoep, insectenpastij als 'n delicatesse bovenmate groot. Toen dacht ik: en waarom niet van vliegen? dat zou 'n uitkomst zijn. „Potage à la mouche", „Côtelette de moucheron", „Mouche aux truffes", 't zou gekleed staan op 'n menu.

O, als dat eens waar was, dat die zespootige harpijen als 'n finesse het menschdom ter consumptie konden aangeboden worden, dan zou er menig tonnetje van die lekkernij van ons eiland uitgeklaard worden. O, voorzeker, dan zal St. Eustatius er bovenop zijn, want dan zal menig steamer weer op onze ree ze'n anker laten vallen om vliegencargo in te nemen, dan zullen we eindelijk de nu afgestemde wharf krijgen om de kostbre lading voor bedervend gepekel te behoeden, dan zal ons nietig stukje rots, nu verloren in de Caribische zee, met eere genoemd en geroemd worden door elk in alle landen en talen der wereld, als het productieve onovertreffelijke, welvarende, unieke eiland der vliegen. J. P.

St. Eustatius, 6 Oct 1904.

P. S. Mr. de Redacteur. Wees zoo goed den letterzetter goed op de punctuatie te doen letten. Myriaden vliegen hebben over deez' copie gekuierd, en daardoor ongenoodigd zich het recht aangematigd ontelbare puntjes op i's en niet i's te zetten. J. P.

er van door ging. Zij zou nu Koningin van Saksen zijn, doch heeft zich zelf door haar schandelijk gedrag onmogelijk gemaakt, daar 11 Febr. 1903 formeele echtscheiding, in zooverre de Katholieke Kerk die toelaat, volgde.

De nieuwe Koning is geboren te Dresden den 25sten Mei 1865 en is een man van strenge plichtsbetrachting, zoodat zelfs zijne ontrouwe vrouw moest erkennen, dat zij hem niets te verwijten had. Hij is vader van zes kinderen, 3 jongens en 3 meisjes. De jongste broeder des Konings, prins Max, is priester en op 't oogenblik Professor van Kanoniek Recht en Liturgie aan de Universiteit van Freiburg.

Gestrande schepen.

Aangaande de vastzittende schepen vernemen wij nog het volgende

Verleden zaterdag zijn de Amerikaansche stoomschepen *Philadelphia* en *Merida* naar Oostpunt gevaren, om, zoo mogelijk, hulp te bieden. Het scheelde maar een haartje of de *Philadelphia* was ook vastgeraakt. Slechts door het snel doorsnijden der kabels kwam zij vrij. Voor een leek is het onbegrijpelijk, hoe groote schepen zich zelven zóó kunnen vastzetten. De *Belgian* zit zoover op het land, dat, zoo hij er vrijwillig opgeloopen was, hij er onmogelijk verder op kon zitten. De Duitscher zit er vlak achter, doch dwars, zoodat hij met de *Belgian* een rechthoek vormt. De beide achterstevens liggen bijna tegen elkander. De *Graecia* is een oud schip, dat zijne tweede reis maakt onder een nieuwen naam. In het begin dezes jaars heette het nog *Herodot*. Kort geleden werd het tot passagiersboot ingericht.

Men wanhoopt er aan, de schepen los te krijgen. Beiden moeten reeds lek zijn. Men is druk bezig met lossen. Met den eigenaar van de Plantage Fuik den Heer J. Maal is een contract aangegaan voor de berging der lading. De Engelschman had vooral brandy en ijzer aan boord. Men zegt 360 ton.

Ook de goelet *Colibri*, die naar de plaats des onheils gegaan was, om lading van de booten over te nemen is vastgeraakt en heeft reeds veel geleden o. a. is haar roer reeds stuk geslagen. Ook de balander *Amor* werd op het strand geworpen,

Dinsdag namiddag is uit St. Thomas een stoomschip der Hamburg-Amerika-lijn de *Hercynia*, aangekomen, om aan de *Graecia* hulp te verleenen. Het is onmiddelijk naar de Fuikbaai vertrokken, zonder de haven binnen te komen.

Ook de Duitsche kanonneerboot *Panther* is een paar dagen bezig geweest met pogingen; maar tot nog toe zonder resultaat.

Nu is gisterenmorgen uit Kingston (Jamaica) de tugboat *Premier* aangekomen. Deze probeert het nu.

Montefiorefonds.

Met dankbaarheid maken wij melding van de gift van *f* 25, die door het Montefiore-fonds aan den Apost. Vicarius van Curaçao is ter hand gesteld, om onder de R. K. Armen te worden verdeeld.

Tombola.

Blijkens eene advertentie in dit blad zal de tombola der tentoonstelling gehouden worden op saterdag 29 Oct. a. s. des voormiddags te 10 uur in het Gymnastiek-lokaal der *Hendrik-School* Pietermaai.

Fotografie.

Wij zagen dezer dagen in het geïllustreerde tijdschrift *de Prins* (uitgave Boon Haarlem) een zeer fraai portret van onzen Gouverneur Jhr. J. O. de Jong van Beek en Donk. Hetzelfde nummer bevatte ook eene waardeerende beschrijving van de gehouden tentoonstelling en een drietal fraaie gravuren, naar fotografiën van de Heeren Soublette et Fils, voorstellende, de opening der tentoonstelling de paarden- en vee-afdeeling en den lintendans op Pietermaai.

Nu pas?

Wij lezen de volgende advertentie in *De Cur. Courant* van verleden week:

Naar aanleiding van een van den HoogEdelGestrengen Heer Gouverneur dezer kolonie, Jhr. J. O. de Jong van Beek en Doek, Eere-Voorzitter der Commissie tot het aanbieden van een album met fotografische gezichten van de eilanden dezer kolonie aan Hare Majesteit de Koningin, alhier ontvangen schriftelijke mededeeling, hebben ondergeteekenden de eer ter kennis van belangstellenden te brengen, dat bedoeld album op den 29n. Augustus ll. door den meergenoemden Eere-Voorzitter aan Hare Majesteit is aangeboden, bij welke gelegenheid het Hare Majesteit behaagd heeft Zijn Hoog EdelGestrenge op te dragen aan allen, die hebben medegewerkt om het album tot stand te brengen, onder overbrenging van Harer Majesteits bijzonderen dank en Hoogstderzelver beste wenschen voor de kolonie, mede te deelen, dat Hare Majesteit deze hulde ten zeerste waardeert, hoogst ingenomen is met het fraaie album en met den inhoud daarvan met groote belangstelling heeft kennis gemaakt.

Curaçao, 14 October 1904.

De Voorzitter der Commissie,

Mr. Sol C. Henriquez.

De Secretaris,

Mr. C. S. Gorsira.

N. B. De volgende week zal een fotografische afbeelding van den band van het album gedurende de kantooruren ter Gouvernements-Secretarie voor belangstellenden ter bezichtiging gesteld worden.

Zoo ons ooit iets verwonderd heeft, dan is het deze advertentie. Wij waanden dat album reeds minstens een jaar in handen der Koningin. En nu komt men ons vertellen, dat het nu pas aan de Koningin is aangeboden!

Reeds den 2den Juli 1903 stond in *De Curaçaosche Courant*, dat zich het vorig jaar, dus in 1902, eene commissie had gevormd, bestaande uit de leden van den Raad van Bestuur, den Kolonialen Raad en den Gouverneur als eerevoorzitter. Deze commissie zou bijdragen inzamelen, om aan H. M. het album met fotografien der Kolonie te kunnen aanbieden, *als een blijk van dankbaarheid voor het gelukkig herstel van H. M. van eene zware ziekte.* Het album, of althans de collectie, was einde Juli 1903 gereed, werd in de zaal van den Kolonialen Raad geëxposeerd en naar Holland opgezonden. Daar, in Holland, zou er een passende band voor gemaakt worden. Heeft nu het maken van dien band, een jaar en twee maanden in beslag genomen? Wij kunnen het moeilijk gelooven. In ieder geval zeggen wij met Göthe: *Più di luce!, meer licht, meer licht!*

Officieele Berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is:

1°. aan den Heer Jan Monsanto, geëmploijeerde ter Griffie van het Hof van Justitie in deze kolonie, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

2°. aan den Heer J. Petersen, Havenmeester en Loods op St. Martin N. G., tot herstel van gezondheid, een binnenlandsch verlof voor den tijd van drie maanden verleend.

3°. de Heer J. A. Nisbet, gedurende den verloftijd van voornoemden Heer Petersen, belast met de waarneming der betrekking van Havenmeester en Loods op gemeld eiland.

4°. aan den veldwachter op Bonaire Adrianus Martinus tot herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van veertien dagen verleend.

5°. de Heer P. C. T. Lens, officier van gezondheid 1ste klasse, Chef van den militairen geneeskundigen dienst, eervol ontheven van de functiën van plaatsvervangend lid van den Geneeskundigen Raad, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten.

6°. de Gouvernements-beschikking, dd. 16 April 1904, N°. 280, zoodanig gewijzigd, dat die Raad onder voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, dit jaar zal bestaan uit de Heeren G. A. L. Ferguson, gep. officier van gezondheid 1ste klasse, H. A. de Casseres, geneeskundige, T. J. C. Buys, militair-apotheker, en Mr. Ph. F. de Haseth Evertsz, rechtsgeleerde, als leden, en de Heeren J. P. Evertsz Hz., geneeskundige, en J. H. M. Ellis, officier van gezondheid 2de klasse, als plaatsvervangende leden.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Agente Consular de Venezuela, Margarita Ciera, Maurisia Damascus, Jose Formoro Gijon, Efrosina Leito, Aurelio Martinez D., Petra Matheus, Dorotea Melando, Constancia Mond, Merselina Pataca, Gat. Pinedo, John Pinedo, W. J. Russell, Tulio Sells, Eduwardoe Vorst, en Candelaria Bethencourt (aangeteekend).

Niet voor bestelling of verzending vatbaar: de volgende drukwerk:

Bonairsche Club, Bonaire; Pater Delgeur, St. Eustatius; A. Ellis, Aruba; Pater L. M. Jansen, Aruba; John D. Henriquez, Otrabanda; Pater L. Mulder, Saba; John Peiliker, Aruba; G. Ponne, Pietermaai; David M. Sasso, Panama; Pater J. van de Veer, Aruba.

Buitenland.

RUSLAND.

Aan de „Daily Mail" wordt uit Liaojang gemeld:

„De legerorders van het Russische hoofdkwartier, die hier gevonden zijn, geven blijk van een verbazingwekkend gebrek aan discipline.

Den 11den Juli werd de commandant van het tweede regiment kozakken ontslagen wegens het verlaten van zijn positie op het bloote gerucht, dat de Japanners oprukten, waardoor hij de geheele Russische beweging benadeelde.

Den 23n. Juli werden twee kolonels van het 23e. siberische regiment scherpschutters ontslagen wegens onbekende redenen: de commandant van het 5e regiment kozakken werd ontslagen wegens voortdurende dronkenschap.

Den 13den Juli werd een legerorder uitgevaardigd, waarin werd afgekeurd, dat de officieren bijeenkwamen voor het station te Liaojang, en daar luidruchtige gesprekken voerden over de bekwaamheid hunner meerderen, waardoor deze vernederd werden voor het toeluisterende publiek.

Een legerorder van 5 Augustus klaagt er over, dat de ammunitiewagens en transportwagens vaak noodeloos worden achtergelaten in het veld, en wijst er op, dat het moeilijk is die te vervangen.

In dezelfde order wordt er op gewezen, dat de snelvuurbatterijen vaak haar geheelen ammunitie-voorraad in enkele minuten verbruiken, door woest te vuren op een onbepaald doel.

In de legerorders van 18 Juli en 5 Augustus wordt er bij de bevelhebbers op aangedrongen grooter waakzaamheid te oefenen op de herhaalde mishandelingen van Chineezen, de vernieling van eigendommen en de aanvallen op vrouwen door de Russische troepen.

Deze orders vormen een merkwaardige tegenstelling met de houding en het gedrag der Japansche troepen.

Wij veronderstellen echter, dat ook bij de Japanners wel zulke dingen voorkomen; maar de Japanners zorgen er misschien beter voor, dat ze niet publiek worden.

DUITSCHLAND.

— Vorst Herbert von Bismarck, de oudste zoon van wijlen den grooten Duitschen Kanselier is jl. Zondag op 55jarigen leeftijd op Friedrichsruhe overleden. Als zijn vader studeerde hij in de rechten en vervulde hij zijn militairen dienstplicht, den oorlog van 1870 medemakend, waarin hij bij Mars la-Tour werd gewond. In 1873 trad hij in dienst bij het Ministerie van Buitenlandsche Zaken en nog later in diplomatieken dienst aan verschillende Hoven, laatstelijk (in 1884) aan het Nederlandsche, waarna hij het volgend jaar tot Minister van Buitenlandsche Zaken werd benoemd. In 1890, toen vader op de bekende wijze werd ontslagen, trad hij tegelijk met dezen af, en heeft het sedert nooit verborgen hoezeer hij dezen verongelijkt achtte, gelijk wel het duidelijkste bleek bij het weigeren der aangeboden begrafenis te Berlijn. Sedert nam hij, als tot geen partij behoorend, zoogenaamd „wilder" weêr zitting in den Rijksdag, waar

hij een heel enkele maal over buitenlandsche staatkunde het woord voerde. Het was Herbert von Bismarck, die in 1902 tegenover de Boeren-Generaals Botha, De la Rey en de Wet, toen zij te Berlijn het Rijksdaggebouw bezochten, de honneurs waarnam, ook in zekere mate een durf. Uit zijn in 1894 met Gravin Margareta Hoyos gesloten huwelijk is o. a. een zoon, Otto gesproten, die nu 7 jaar moet zijn.

JAPAN.

— Men maakt zich in Japan eenigszins ongerust over Ruslands voornemen om den oorlog vol te houden tot Japan „vernietigd" is; maar de bladen beijveren zich het publiek gerust te stellen. In de *Taiyo* geeft de oud-Minister Ozaki Yukio, thans afgevaardigde en burgemeester van Tokio, de plannen der Japansche Regeering aan als volgt: Na het vermeesteren van Port-Arthur, Liao-Yang, Mukden en Wladiwostock, na de Russen te hebben teruggedreven naar het Noordwesten van Mantschourije en hun in het Oosten en het Zuiden den weg naar zee te hebben afgesneden, zouden de Japansche troepen zich verschansen op een gebied, begrensd door de Boven-Yalu en de Witte Bergen. Zij zouden enkele welgekozen punten goed versterken en daar weerstand bieden aan de aanvallen der Russen, tot dezen het opgaven. Voor dat doel zouden 250,000 man voldoende zijn. Japan kan die met gemak op voet van oorlog houden en ondertusschen werken aan de ontwikkeling van zijne binnenlandsche rijkdommen. Het plan is „zeer fraai op het papier", maar het kon wel zijn, dat de Russen het in de war stuurden. De heer Ozaki acht dit plan verre te verkiezen boven een tusschenkomst der Mogendheden. Maar mocht Japan die tusschenkomst wenschen, zegt hij, dan heeft het altijd het middel daartoe bij de hand. Het heeft alleen maar China in den oorlog te betrekken, en bij 't bezweren van den daardoor ontstanen brand zou van zelf aan den thans gevoerden oorlog een eind komen.

— Fanatisme der Japanners.— Professor dr. E. Baelz zendt uit Tokio aan de „Kölnische Zeitung" beschouwingen over den krijgshaftigen geest en de doodsverachting der Japanners.

Bij de thans te veld staande soldaten, zegt hij, komt bijkans een fanatieke stervensmoed voor. Het is hun trots, liever te sterven dan zich gevangen te geven. Toen het onbeschermde transportschip „Kioesjoe Maroe" door een Russisch schip in den grond geboord werd, wergerden de troepen aan boord van den Japanschen bodem zich over te geven. Ze stierven liever, en grootendeels door eigen hand.

Wanneer de Japansche soldaat ten oorlog trekt, dan verbreekt hij alle banden, die hem aan familie of aan een persoon binden. Hij is voor de familie, zij voor hem, zoo goed als dood. Als de vertrekkende uit den wijnbeker water drinkt, beteekent dat: afscheid voor eeuwig. Dan is hij vrij, vrij van alles wat hem aan het leven bond; hij heeft met het leven afgedaan en het gesteld in den dienst van het vaderland. Zijn energie wordt sterker, concentreert zich op den strijd. Een Europeaan meent, dat de bereidwilligheid, om voor zijn land te strijden, hem van de plichten ten opzichte van zijn familie niet ontslaat. Midden in het gevecht zal hij aan zijn gezin denken. Het is intusschen duidelijk, dat een man, die zich in geen enkel opzicht meer aan het leven gebonden voelt, wiens eenige gedachte de vijand is, een gevaarlijker tegenpartij is, dan hij, die bij alle dapperheid nog andere gevoelens blijft kennen. Hiermede is ook verklaard het schieten van de Japansche artillerie, in den slag aan de Jaloe, dat door alle Europeesche ooggetuigen eenvoudig phenomenaal genoemd wordt. Oog en hand van den Japanner blijven onder het vuur van den vijand zoo rustig als thuis op de schietbaan. Immers, voor dit uur heeft hij jarenlang geleerd en gewerkt. Nu moet hij toonen, dat hij op de levende schijf, die de vijand is, even goed kan mikken als op een houten of ijzeren. Hij is hierheen gekomen om te strijden en te sterven, en het psychologische oogenblik vindt hem bereid en wel te moede!

ROME.

De datums der heilig- en zaligverklaringen zijn nu vastgesteld: Op 11 December zullen heilig verklaard worden de gelukzaligen Alexander Sauli en Gerardus Majella. Daarna heeft de zaligverklaring plaats van Gasparo de Buffalo. Op 27 December zullen de zaligverklaringen plaats hebben van de Hongaarsche martelaren Marcus Crisin en zijn gezellen, van de orde der Jesuiten. Op 1 Januari de zaligverklaring van 2 Fransche Capucijnen, Agathanzus en Cassins, in Abyssinië gemarteld in 1638. Op 8 Januari de zaligverklaring van den Pastoor van Ars. Op 15 Januari de zaligverklaring van Stephanus Bellesini, Pastoor van Genazzano. Nog andere zullen volgen, zoodra de H. Congregatie der Riten met de processen gereed is. Er moeten nog zoo vele zaken aanhangig zijn, dat er nog wel voor 250 jaar werk bij deze Congregatie te doen is, als zij voort blijft werken als tot dusverre. De H. Vader zal dus gedwongen zijn om de werkkrachten der H. Congregatie uit te breiden.

— Een gematigd liberaal dagblad, *l'Italia*, meldt, dat Z. H. Pius X aan Z. M. Victor Emmanuel zijn persoonlijke gelukwenschen heeft doen overbrengen ter gelegenheid der geboorte van den prins van Piëmont. De Paus, zegt het blad, is levendig getroffen geweest door de verzoeningsgezinde gevoelens des konings, die wenschte, dat de heugelijke familiegebeurtenis niet te Rome, doch op het kasteel van Raconigi zou plaats hebben, en die tegen het drijven der fel-anti-clericaal gezinde kringen, aan den jonggeborene niet den titel schonk van „prins van Rome". In de *Avvenire d' Italia* wordt vermeld, dat de tijding der geboorte van den kroonprins in den vorm van eene officieele mededeeling aan den kardinaal-staatssecretaris werd bekend gemaakt en ontvangen is tegelijk met een telegram van Mgr. Besscari, hoofdaalmoezenier bij het Hof. Kardinaal Merry del Val droeg reeds langs officieuzen weg kennis van het feit en had het den H. Vader medegedeeld. Een en ander, vooral ook het bericht omtrent 's Pausen persoonlijken gelukwensch, verdient natuurlijk onder alle voorbehoud medegedeeld te worden. Zeker vergissen zich de optimisten, die meenen, dat met het wisselen van deze beleefdheden de Romeinsche kwestie reeds hare oplossing genaderd zou zijn. Voordat het zoover komt, zal er zeker nog heel wat water door de Thiber vloeien.

Advertentien.

Curaçaosche Maatschappij

tot Bevordering van Landbouw, Veeteelt, Zoutwinning en Visscherij.

Het Bestuur maakt bekend, dat de Tombola, verbonden aan de 1e Koloniale Tentoonstelling alhier, zal plaats hebben op Zaterdag 29 October a. s. des voormiddags tien uur in het Gymnastieklokaal der "Hendrik-school", Pietermaai,

Curaçao 20 October 1904.

Namens het Bestuur vnd.

H. H. R. Chapman,
Voorzitter,

G. B. Dussel,
Secretaris.

Dankbetuiging.

Hoogst erkentelijk voor de vele blijken van sympathie ondervonden bij het ontvangen van de gouden medaille op Zaterdag jl., kan ik niet nalaten een woord van dank te brengen in de eerste plaats aan den Heer Commandant en verdere Officieren van het garnizoen, welke dien dag zoo feestelijk voor mij hebben ingeleid, zoo ook aan de geachte *Sociedad „O"*, de *„Banda Orfeo"* en verder aan allen, die op een of andere wijze het hunne daartoe hebben bijgedragen.

Ten slotte een woord van dank aan de Redacteuren van de alhier verschijnende nieuwsbladen, in het bijzonder aan die van de *Amigoe di Curaçao*, *El Imparcial* en *El Progreso*, die elke gelegenheid te baat nemen, om een woord van goedkeuring en bemoediging tot mij te richten omtrent de uitvoeringen van het Muziekkorps van het garnizoen.

Curaçao den 22sten October 1904.

J. P. Boskaljon.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 12den Januari t/m den 12den October 1903, onder N°. 1 P t/m N°. 10000 P zal plaats hebben op DONDERDAG den 27sten October a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 20sten October 1904.

De Voorzitter,

A. Jesurun.

TE KOOP

DRIE HEERENHUIZEN

1°. Van den Brandhofstraat No. 5.
2°. Scharloo No. 9.
3°. Scharloo No. 10.

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

ASSURANTIE-MAATSCHAPPIJ

TEGEN

Brandschade en op het leven

"DE NEDERLANDEN"

opgericht 1845

TE 's GRAVENHAGE.

De ondergeteekenden maken het publiek bekend, dat zij aangesteld zijn tot agenten van bovengemelde Maatschappij en dat zij tegen zeer billijke premiën verzekering sluiten tegen Brandschade op woon- en handelshuizen, evenals op Meubels en koopwaren.

Zij geven ook polissen op 't leven, Kapitalen bij leven, Lijfrenten, Gemengde verzekering, Kapitalen op vaste termijn, enz., enz., enz.

Curaçao, 14 Juli 1904.

MADURO Jr. & Co.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nueve sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

Federico A. Perret Gentil,

Beheerder van de

Plantage "GROOT St. JORIS,"

heeft het genoegen mede te deelen aan het Geëerde Publiek van Curaçao en aan de Vreemdelingen, die ons eiland bezoeken, dat zij genoemde plantage mogen bezichtigen en daarop den dag doorbrengen, mits zij gebruik maken van de rijtuigen der stalhouderij **Aurora**:

De prijzen zijn als volgt

1 rijtuig voor 4 personen	ƒ10,—		vaste prijzen
1 „ „ 2 „	ƒ 7,50		
1 Omnibus voor 6 personen	ƒ12,—		

Voor deze prijzen kunnen de bezoekers beschikken over de rijtuigen zoolang zij verkiezen, van 5 uren des morgens tot 5 uren des avonds.

Tevens hebben zij het recht in het landhuis te verblijven, in de plantage te wandelen en een bad te nemen in het groot réservoir.

Indien de bezoekers dit verlangen, kunnen zij op de plantage ontbijten of lunchen, het tarief is dan als volgt:

Ontbijt per persoon ƒ1,— *vaste prijs*
Lunch „ „ ƒ2,— „ „

Curaçao, 4 Januari 1904.

"HET HERT".

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert"; het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,

DE LANNOY & Co.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.